

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/230/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313228214
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1313228214.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobkyne: D.. P. A., Z.. XX.XX.XXXX, B. Ž. XX, B., (A. T.: Q. XXX, H. F.), proti žalovaným: 1/ AUTO ROTOS s.r.o., IČO: 31 348 653, so sídlom Pestovateľská 10, Bratislava, (korešpondenčná adresa: Račianska 184/B, Bratislava), 2/ AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o., IČO: 35 918 519, so sídlom Račianska 184/B, Bratislava, obidvaja zastúpení: LEGAL & CORP s.r.o., IČO: 47 237 325, so sídlom Gajova 11, Bratislave, o zaplatenie 133,57 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu 25. januára 2017 č.k. 7C 274/2014-170 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu voči žalovaným 1/ a 2/ v celom rozsahu a žalobkyňu uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby žalobkyňou, ktorou sa domáhala od žalovaného 1/ zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9,5 % z istiny 113,52 Eur a to od 10.12.2009 do 20.12.2012, t.j. sumu 32,68 Eur, úroku z omeškania vo výške 9,5 % z istiny 262,89 Eur a to od 10.12.2009 do 14.01.2013, t.j. sumu 77,39 Eur a náhrady trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur, paušálneho poplatku vo výške 40 Eur, a od žalovaného 2/ zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9,5 % z istiny 74,75 Eur a to od 10.12.2009 do 1.4.2013, t.j. sumu 23,50 Eur náhrady trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur, paušálneho poplatku vo výške 40 Eur, že dňa 15.11.2013 ako postupník podpísala Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou odkúpila pohľadávku firmy VIKONT SK s.r.o. v celkovej hodnote 451,16 Eur s príslušenstvom. Pohľadávku tvoria tri faktúry, ktoré vystavila spoločnosť VIKONT SK s.r.o. firme AUTO ROTOS s.r.o., Pestovateľská 10, Bratislava a firme AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o., Račianska 184/B, Bratislava, za zabezpečenie obedov, ktoré uskutočňovala firma VIKONT SK s.r.o. pre pracovníkov obidvoch firiem na základe individuálnych objednávok zamestnancov, pričom pomerná časť nákladov bola fakturovaná zamestnávateľom na základe Zákonníka práce v stanovenej výške. Firma VIKONT SK s.r.o. zabezpečovala obedy v období od novembra 2008 do februára 2009, pričom žiadna z vystavených faktúr nebola zamestnávateľmi firme VIKONT SK s.r.o. zaplatená. Z tohto dôvodu pristúpila firma VIKONT SK s.r.o. dňa 15.11.2013 k postúpeniu jej neuhradených pohľadávok. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.11.2013 boli za odplatu 30 Eur postúpené postupcovi: D.. P. A., tieto neuhradené faktúry: 1. faktúra č. 11/2008 vystavená dňa 19.12.2008, splatná dňa 19.12.2008 v sume 3.420 Sk (113,52 Eur), za dodávku 38 ks obedov po 90 Sk, vystavená a prevzatá firmou AUTO ROTOS s.r.o.; 2. faktúra č. 1/2008 vystavená dňa 13.01.2009,

splatná dňa 13.01.2009 v sume 7.920 Sk (262,89 Eur), za dodávku 88 ks obedov po 90 Sk, vystavená a prevzatá firmou AUTO ROTOS s.r.o.; 3. faktúra č. 2/2009 vystavená dňa 15.03.2009, splatná dňa 29.03.2009 v sume 74,75 Eur, za dodávku 25 ks obedov po 2,99 Eur, vystavená a prevzatá firmou AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o.. Hodnota postúpenej pohľadávky je spolu vo výške 451,16 Eur. Žalovaní predmetné faktúry do dnešného dňa neuhradili.

3. Z vyjadrenia žalovaného 1/ zistil, že pohľadávky vymáhané v tomto konaní žalobkyňou boli už predmetom iného konania, kde ako žalobca vystupovala spoločnosť VIKONT SK s.r.o. (postupca alebo pôvodný veriteľ), zastupovaná konateľkou D.. P. A. voči nemu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 24Cb 43/2013. V konaní sp. zn. 24Cb 43/2013 postupca zmenou žaloby zo dňa 1.7.2013 si uplatňoval voči nemu žalovanému nárok na zaplatenie tých istých faktúr: č. 11/2008 vo výške 113,52 Eur, č. 1/2009 vo výške 262,89 Eur a č. 2/2009 vo výške 74,75 Eur, spolu s úrokom z omeškania 10 % zo sumy 451,16 Eur od 3.4.2009 do zaplatenia. Späťvzatím žaloby zo dňa 9.12.2013 postupca vzal však späť žalobu v časti uvedených pohľadávok. Vo veci sp. zn. 24Cb/43/2013 rozhodol súd rozsudkom dňa 2.05.2014 tak, že žalobu postupcu zamietol. Voči uvedenému rozsudku sa postupca odvolal a odvolací súd doposiaľ o odvolaní nerozhodol. Návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 10.12.2013 (ďalej len „žaloba“) žalobkyňa (konateľka postupcu) ako postupníčka novou žalobou vo vzťahu k nemu si uplatňuje tie isté pohľadávky a to zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,5 % z istiny 113,52 Eur od 10.12.2009 do 20.12.2012, t.j. 32,68 Eur a úroku z omeškania vo výške 9,5 % z istiny 262,89 Eur od 10.12.2009 do 14.01.2013, t.j. 77,39 Eur a trovy konania. Vzniesol v zmysle § 397 Obchodného zákonníka námietku premlčania nároku žalobkyne. Žalobou zo dňa 10.12.2013, žalobkyňa si uplatňuje nárok na zaplatenie úroku z omeškania 9,5 % z istiny 113,52 Eur od 10.12.2009 do 20.12.2012 z titulu faktúry č. 11/2008, vystavenej 19.12.2008, prevzatej v ten istý deň. Nakoľko na faktúre absentuje dátum splatnosti a medzi účastníkmi nebola dohodnutá lehota splatnosti v zmysle § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka je faktúra podľa neho splatná bez zbytočného odkladu po prevzatí. Na základe vyššie uvedeného, uplynula teda premlčacia doba na vymáhanie tejto pohľadávky v zmysle § 392 ods. 1 a § 397 Obchodného zákonníka 20.12.2012, pričom žaloba bola súdu doručená až dňa 10.12.2013, teda po uplynutí premlčacej doby. Žalobkyňa si ďalej uplatňuje nárok na zaplatenie úroku z omeškania 9,5 % z istiny 262,89 Eur od 10.12.2009 do 14.01.2013 z titulu faktúry č. 1/2009, vystavenej dňa 13.01.2009. Ani na tejto faktúre nie je uvedený dátum splatnosti, takže s poukazom na vyššie uvedené uplynula premlčacia doba na vymáhanie tejto pohľadávky dňa 14.01.2013, pričom žaloba bola súdu doručená až dňa 10.12.2013, teda po uplynutí premlčacej doby. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa si voči nemu uplatnila v žalobe aj nárok na zaplatenie náhrady súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a 40 Eur paušálnu náhradu, pričom rovnaký nárok si uplatňuje aj voči žalovanému 2/. Čo sa týka nároku na zaplatenie paušálnej náhrady 40 Eur, zrejme sa jedná o nárok v zmysle § 369c Obchodného zákonníka, avšak toto ustanovenie bolo zavedené až novelou Obchodného zákonníka, zákon č. 9/2013 Z.z. účinnou od 1.2.2013 a v zmysle prechodných ustanovení § 768k ods. 2 toto ustanovenie na daný záväzkový vzťah nemožno aplikovať. V zmysle § 768k ods. 2 Obchodného zákonníka práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1.2.2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31.1.2013. Z priložených faktúr je zrejmé, že záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, a teda § 369c Obchodného zákonníka nemožno použiť a žalobkyňa tento nárok nemôže byť priznaný.

4 Podľa vyjadrenia žalovaného 2/ návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 10.12.2013 (ďalej len „žaloba“) žalobkyňa (konateľka postupcu) ako postupníčka novou žalobou, teraz však vo vzťahu k nemu si uplatňuje tú istú pohľadávku, a to zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,5 % z istiny 74,75 Eur od 10.12.2009 do 1.04.2013, t.j. 23,50 Eur a trovy konania z titulu faktúry č. 2/2009 z 15.03.2009. Vzniesol námietku nedostatku svojej pasívnej vecnej legitímácie.. Poukázal na skutočnosť, že je spoločnosť AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o., IČO: 35 918 519, so sídlom v Bratislave, Račianska 184/B, zatiaľ čo vymáhaná faktúra č. 2/2009 je vystavená na iný subjekt práva, a to spoločnosť AUTO ROTOS s.r.o., IČO: 31 348 653, so sídlom v Bratislave, Pestovateľská 10 (žalovaný 1/). Faktúra č. 2/2009 bola žalobkyňou ručne prepísaná na žalovaného 2/, avšak bez jeho súhlasu a bez toho, aby mu táto faktúra bola doručená a že by ju evidoval v účtovníctve. Túto faktúru eviduje v účtovníctve žalovaný 1/ ako uhradenú zápočetom. K tejto faktúre uviedol, že túto faktúru si postupca (VIKONT SK s.r.o.) uplatnil na započítanie ako procesnú obranu v konaní na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 10Cb/93/2012, v ktorom dňa 20.11.2013 súd vydal rozsudok vo veci č. k. 10Cb 93/2012-123, teda pred podaním žaloby žalobkyňou. Postupca ako žalovaný v konaní na Okresnom súde Malacky na pojednávaní dňa 26.4.2013 predložil jednostranný zápočet z 15.3.2009, v ktorom si započítal svoju faktúru č. 2/2009 na sumu 74,75 Eur s faktúrou žalovaného 1/ (AUTO ROTOS s.r.o.) za najomné

za február 2009 vo výške 331,96 Eur (faktúra žalovaného 1/ č. 32009 z 26.1.2009). Na pojednávaní dňa 19.6.2013 žalovaný 1/ uznal, že došlo k jednostrannému započítaniu faktúry postupcu č. 2/2009 na sumu 74,75 Eur s faktúrou žalovaného 1/ za nájom za február 2009 č. 32009 na sumu 331,96 Eur ku dňu 15.3.2009. Jednostranným započítaním, teda vymáhaná pohľadávka postupcu a teda aj žalobkyne zanikla ku dňu 15.3.2009. Započítanie konštatoval Okresný súd Malacky v rozsudku č. k. 10Cb/93/2012-123 a o túto sumu priznal súd žalovanému 1/ nižšiu sumu. V konaní na Okresnom súde Malacky sp.zn. 10Cb/93/2012 postupca podal odvolanie a odvolací súd zatiaľ nerozhodol o odvolaní. K uvedenej pohľadávke teda existuje prekážka rozsúdenej veci. Žalobkyňa alebo postupca si nemôže tú istú pohľadávku uplatňovať v dvoch rôznych konaniach, raz voči žalovanému 1/ ako procesnú obranu a druhýkrát voči žalovanému 2/ v tomto konaní. Mal za to, že žalobkyňa ani postupcovi nikdy nevznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 74,75 Eur, nakoľko faktúra č. 2/2009 bola splatná dňa 29.3.2009 a zanikla započítaním k 15.3.2009. Uplatňovaný nárok na zaplatenie úroku z omeškania teda nikdy nevznikol, pretože k omeškaniu nikdy nedošlo, nárok žalobkyne tak považoval za nedôvodný.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, prednesom právneho zástupcu žalovaných 1/ a 2/, oboznámil sa so žalobou a priloženými listinnými dôkazmi a to: Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.11.2013, Príjmovým pokladničným dokladom fy VIKONT SK s.r.o. č. 12013 zo dňa 15.11.2013, Faktúrou č. 11/2008 zo dňa 19.12.2008, znejúcou na sumu 3.420 Sk (113,52 Eur), Faktúrou č. 1/2009 zo dňa 13.01.2009, znejúcou na sumu 7.920 Sk (262,89 Eur), Faktúrou č. 2/2009 zo dňa 15.03.2009, znejúcou na sumu 74,75 Eur, výpisom z obchodného registra žalovaného 1/, výpisom z obchodného registra žalovaného 2/, písomným vyjadrením žalovaného 1/ zo dňa 28.10.2014, návrhom na zmenu žalobného petitu zo dňa 1.7.2013, uznesením Okresného súdu Bratislava III, č.k. 24Cb 43/2013-62 zo dňa 16.7.2013, písomným podaním zo dňa 9.12.2013 - čiastočné späťvzatie žaloby a návrh na zmenu žalobného petitu, uznesením Okresného súdu Bratislava III, č. k. 24Cb 43/2013-89 zo dňa 5.02.2014, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č.k. 24Cb 43/2013-97 zo dňa 2.5.2014, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 157/2009 zo dňa 29.6.2010, Judikátom - rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky č.k. 21Cdo 681/2006 zo dňa 8.2.2007, písomným vyjadrením žalovaného 2/, Zápisnicou Okresného súdu Malacky zo dňa 26.4.2013, listom zo dňa 15.3.2009, Faktúrou č. 32009 zo dňa 26.1.2009, znejúcej na sumu 331,96 Eur, Zápisnicou Okresného súdu Malacky zo dňa 19.6.2013, rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 10Cb 93/2012-123 zo dňa 20.1.2013, písomným podaním zo dňa 3.2.2015 - zmena žalobného petitu, písomným podaním zo dňa 11.2.2015 - doplnenie žaloby, uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3Cob/66/2014-146 zo dňa 13.5.2015.

6. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.1.2013 mal súd preukázané, že spoločnosť VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 703, so sídlom: Studienka 425 ako postupca (ďalej len „postupca“) a D.. P. A., Z.. XX.XX.XXXX, IČO: 40 778 835, so sídlom v B., Ž. XX ako postupník (ďalej len „postupník“) uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postupca postúpil postupníkovi za odplatu v sume 30 Eur dlžnú pohľadávku v celkovej sume vo výške 451,16 Eur s príslušenstvom, ktorú tvoria najmä úroky z omeškania. Predmetná dlžná pohľadávka je pohľadávka fy VIKONT SK s.r.o. voči firme AUTO ROTOS s.r.o., IČO: 31 348 653 a firme AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o., IČO: 35 918 519, ktorú tvorí istina, ktorá pozostáva z nasledovných splatných faktúr:

-faktúra č. 11 za mesiac november 2008 v sume 3.420 Sk (113,52 Eur) za dodávku 38 ks obedov po 90 Sk (2,99 Eur), vystavená dňa 19.12.2008, splatná dňa 19.12.2008 - faktúru za AUTO ROTOS s.r.o., IČO: 31 348 653 prevzala účtovníčka P. C.;

-faktúra č. 1 za mesiac december 2008 v sume 7.920 Sk (262,89 Eur) za dodanie 88 ks obedov po 90 Sk (2,99 Eur), vystavená 13.01.2009, splatná dňa 13.01.2009 - faktúru za firmu AUTO ROTOS s.r.o., IČO: 31 348 653 prevzala účtovníčka P. C.;

-faktúra č. 2 za mesiac február 2009 v sume 74,75 Eur za dodanie 25 ks obedov po 2,99 Eur, vystavená dňa 15.03.2009, splatná dňa 29.03.2009, podpísaná a opečiatkovaná pracovníčkou firmy (meno neidentifikované) AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o., IČO: 35 918 519. Súčasťou zmluvy je príjmový doklad o zaplatení pohľadávky na sumu 30 Eur.

7. Z Príjmového pokladničného dokladu fy VIKONT SK s.r.o. č. 12013 zo dňa 15.11.2013 mal súd preukázané, že spoločnosť VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 707, so sídlom Studienka 425 prijala dňa 15.11.2013 od žalobkyne v hotovosti sumu 30 Eur bez DPH, za čo fy VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 707 vystavila žalobkyňi predmetný príjmový pokladničný doklad č. 12103.

8. Z faktúry č. 11/2008 zo dňa 19.12.2008, znejúcej na sumu 3.420 Sk (113,52 Eur) mal súd preukázané, že fy VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 703, Studienka 425 vystavil fy AUTO ROTOS, s.r.o., IČO: 31 348 653, Pestovateľská 10, Bratislava, predmetnú faktúru č. 11/2008 za dodanie stravy za mesiac november 2008 v množstve 38 ks stravných jednotiek po 90 Sk (2,99 Eur) v celkovej sume 3.420 Sk (113,52 Eur). Z faktúry č. 1/2009 zo dňa 13.1.2009, znejúcej na sumu 7.920 Sk (262,89 Eur) mal preukázané, že fy VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 703, Studienka 425 vystavil fy AUTO ROTOS, s.r.o., IČO: 31 348 653, Pestovateľská 10, Bratislava, predmetnú faktúru č. 1/2009 za dodanie stravy (obedov) za mesiac december 2008 v množstve 88 ks stravných jednotiek po 90 Sk (2,99 Eur) v celkovej sume 7.920 Sk (262,89 Eur). Z faktúry č. 2/2009 zo dňa 15.03.2009, znejúcej na sumu 74,75 Eur mal preukázané, že fy VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 703, Studienka 425 vystavil fy AUTO ROTOS, s.r.o., IČO: 31 348 653, Pestovateľská 10, Bratislava, predmetnú faktúru č. 2/2009 za dodanie stravy (obedov) za mesiac február 2009 v množstve 25 ks stravných jednotiek po 2,99 Eur v celkovej sume 2.251,90 Sk (74,75 Eur).

9. Z listu zo dňa 15.3.2009 mal preukázané, že žalobkyňa týmto listom z dôvodu uzavretia dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok (faktúry č. 2/2009 AUTO ROTOS s.r.o.; faktúry č. 2009 ROZAN; faktúry č. 3/2009 Angelovič - montáž a výroba zariadenia a nájomného za mesiace: 2/2009, 11/2009 - 3. splátka) požiadala žalovaného 1/ fy AUTO ROTOS, s.r.o., IČO: 31 348 653, Pestovateľská 10, Bratislava o kompenzáciu, ktorej rozdiel činí sumu 17,56 Eur, ktorú fy VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 703, Studienka 425 mala uhradiť fy AUTO ROTOS, s.r.o., IČO: 31 348 653, Pestovateľská 10, Bratislava a fy ROZAN v hotovosti dňa 15.3.2009.

10. Z rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 10Cb 93/2012-123 zo dňa 20.11.2013 mal preukázané, že žalobou doručenou súdu dňa 20.12.2011 sa žalobca fy AUTO ROTOS s.r.o., IČO: 31 348 653, so sídlom v Bratislave, Pestovateľská 10 domáhal voči žalovanému fy VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 703, so sídlom: Studienka 425 zaplata sumy vo výške 1.852,23 Eur s príslušenstvom, titulom neuhradeného nájomného za mesiace november 2008 až marec 2009 za nájom nebytových priestorov slúžiacich na účely prevádzkovania pizzerie a služieb - spotrebovanú elektrickú energiu do 26.1.2009. Predmetným rozsudkom Okresný súd Malacky uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.784,48 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 331,94 Eur od 20.12.2008 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 331,94 Eur od 20.12.2008 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 199,47 Eur od 1.02.2009 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 331,96 Eur od 1.2.2009 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 331,96 Eur od 1.2.2009 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 331,96 Eur od 1.3.2009 do 29.3.2009 a s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 257,21 Eur od 30.3.2009 do zaplata, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 1.098,33 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

11. Z výpisu z obchodného registra žalovaného 1/ mal preukázané, že spoločnosť AUTO ROTOS s.r.o., IČO: 31 348 653, so sídlom v Bratislave, Pestovateľská 10, vznikla dňa 29.4.1993 zápisom do Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č. 4905/B, pričom hlavným predmetom činností tejto obchodnej spoločnosti sú: leasing so zameraním: stroje, strojné zariadenia, automobily, kancelárska, výpočtová technika, zdravotnícka technika, mobilie, ostatné technológie a nehnuteľnosti ako aj ďalšie činnosti zapísané v obchodnom registri.

12. Z výpisu z obchodného registra žalovaného 2/ mal preukázané, že spoločnosť AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o., IČO: 35 918 519, so sídlom v Bratislave, Račianska 184/B, vznikla dňa 29.1.2005 zápisom do Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č. 34717/B, pričom hlavným predmetom činností tejto obchodnej spoločnosti sú: prenájom strojov, strojné zariadenia, automobilov, kancelárskej, výpočtovej, zdravotníckej a stavebnej techniky, zariadenia miestností - leasing.

13. Z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že zotrvala na pôvodnej istine, titulom úrokov z omeškania vyčíslených v pôvodnej žalobe voči žalovanému 1/ a 2/, avšak náhradu trov konania žiada v polovici súdny poplatok od jedného a v polovici od druhého, zotrvala na sume 40 Eur ako paušálny poplatok v zmysle novely č. 9 z roku 2013 § 369 Obchodného zákonníka platného od 1.2.2013, kedy náhradu je možné uplatniť pri záväzkových vzťahoch, ktoré vznikli po 1.2.2013, zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou VIKONT s.r.o. a ňou bolo podpísané dňa 15.11.2013, domnieva sa že, na

daný právny vzťah možno aplikovať uvedenú novelu Obchodného zákonníka. K námietke premlčaniu žalovaného 1/ uviedla, že podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2Obdo 36/2010 a 4Obdo 25/2009 úroky z omeškania za každý deň sú samostatným právom, ktoré sa samostatne premlčujú. V zmysle § 397 Obchodného zákonníka vyplýva, že ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak je premlčacia doba 4 roky. Premlčanie úrokov môže plynúť samostatne, avšak v prípade námietky premlčania týkajúcej sa istiny možno priznať úroky z omeškania len do okamihu, ku ktorému sa premlčala istina. Z toho vlastne vyplýva, že jednotlivé faktúry ohraničila začiatkom a koncom premlčacej doby a to od dátumu 10.12.2009, kedy podala žalobu na súd (10.12.2013) a podľa jednotlivých splatností faktúr: Fa č. 11/2008 na sumu 113,52 Eur, uplatnený nárok je v lehote od 10.12.2009 do 20.12.2012, nakoľko splatnosť faktúry bola 20.12.2008, Fa č. 1/2009 na sumu 26,2,89 Eur, uplatnený nárok od 10.12.2009 do 14.1.2013, splatnosť faktúry bola 14.1.2009, Fa č. 2/2009 na sumu 74,75 Eur, uplatnený nárok od 10.12.2009 do 1.4.2013, splatnosť faktúry bola 29.3.2009, spolu vypočítané úroky sú vo výške 133,57 Eur.

14. Žalovaní 1/ a 2/ nesúhlasil s tvrdením protistrany, nakoľko mali za to, že premlčanie treba posudzovať podľa Obchodného zákonníka, t.j. 4 roky, pričom pokiaľ ide o žalovaného 1/ pri prvých dvoch faktúrach došlo k ich premlčaniu 20.12.2012 a 14.1.2013, u žalovaného 2/ faktúra z 1.4.2013 zanikla započítaním dňa 15.3.2009. Nakoľko ide o akcesorický vzťah, premlčaním základného dlhu došlo k zániku jeho príslušenstva. Nejde o samostatný nárok, pre ktorý plynie samostatná premlčacia doba. Ohľadom paušálnej náhrady ide o nárok v zmysle § 369c Obchodného zákonníka, avšak toto ustanovenie bolo zavedené až novelou s účinnosťou od 1.2.2013, teda nevzťahuje sa na daný prípad. Predmetné pohľadávky uplatňované žalobkyňou sú predmetom iného konania a to 24Cb 43/2013.

15. Zo súdneho rozhodnutia sp. zn. 24Cb 43/2013 zo dňa 2.5.2014 mal súd prvej inštancie preukázané, že vo veci žalobkyne: VIKONT s.r.o. c/a AUTO ROTOS - ROZBORA, s.r.o. bola žaloba vo veci samej zamietnutá s poukazom na odôvodnenie rozhodnutia a spis nachádza na Krajskom súde v Bratislave z dôvodu odvolania, teda v merite vec nie je právoplatne skončená.

16. Po právnej stránke vychádzal z ustanovení § 387 ods. 1 a 2, § 392 ods. 1, § 397, § 400, § 324 ods. 1, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

17. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že spoločnosť VIKONT s.r.o., IČO: 36 717 703, so sídlom: Studienka 425 ako postupca (ďalej len „postupca“, resp. „VIKONT SK s.r.o.“) uzatvoril dňa 15.11.2013 so živnostníkom D. P. A., Z. XX.XX.XXXX, so sídlom: Ž. XX, B. (terajšie sídlo: B. XXXX/ X, B. - X.) ako postupníkom (ďalej len „žalobkyňa“, resp. „postupník“) Zmluvu o postúpení pohľadávky (ďalej len „Zmluva“), z ktorej vyplýva, že spoločnosť AUTO ROTOS s.r.o., IČO: 31 348 653, so sídlom v Bratislave, Pestovateľská 10 ako prenajímateľ uzatvorila dňa 1.10.2008 s postupcom ako nájomníkom, nájomnú zmluvu v priestoroch prevádzky Auto salón, Račianska 184/B v Bratislave. Na základe dohody s prenajímateľom priestorov zabezpečoval postupca pre zamestnancov firmy AUTO ROTOS s.r.o. a AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o. obedy, a to od októbra 2008 do februára 2009. Postupca vystavoval mesačne faktúry za odobratie obedov, podľa počtu objednávok zo strany zamestnancov fy AUTO ROTOS s.r.o. a AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o.. Faktúry preberali zamestnanci obidvoch spoločností, ktorí boli na túto činnosť poverení konateľom obidvoch spoločností D. T. J.. Postupník ukončil svoju činnosť v prevádzke na Račianskej ulici č. 184/B v mesiaci február 2009. Do ukončenia činnosti postupcu nebola zo strany fy AUTO ROTOS s.r.o. (ďalej aj ako „žalovaný 1“) a fy AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o. (ďalej aj ako „žalovaný 2“) uhradená ani jedna faktúra, ktorú vystavila a uplatnila si na zaplatenie fy VIKONT SK s.r.o.. Ide o faktúry: faktúra č. 11/2008 zo dňa 19.12.2008, splatná dňa 20.12.2008 znejúca na sumu 3.420 Sk (113,52 Eur), ktorú fy VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 703, Studienka 425 vystavila fy AUTO ROTOS, s.r.o., IČO: 31 348 653, Pestovateľská 10, Bratislava, za dodanie stravy za mesiac november 2008 v množstve 38 ks stravných jednotiek po 90 Sk (2,99 Eur); faktúra č. 1/2009 zo dňa 13.1.2009, splatná dňa 14.1.2009 znejúca na sumu 7.920 Sk (262,89 Eur), ktorú fy VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 703, Studienka 425 vystavila fy AUTO ROTOS, s.r.o., IČO: 31 348 653, Pestovateľská 10, Bratislava, za dodanie stravy (obedov) za mesiac december 2008 v množstve 88 ks stravných jednotiek po 90 Sk (2,99 Eur); faktúra č. 2/2009 zo dňa 15.3.2009, splatná dňa 29.3.2009 znejúca na sumu 74,75 Eur, ktorú fy VIKONT SK s.r.o., IČO: 36 717 703, Studienka 425 vystavila fy AUTO ROTOS, s.r.o., IČO: 31 348 653, Pestovateľská 10, Bratislava, za dodanie stravy (obedov) za mesiac február 2009 v množstve 25 ks stravných jednotiek po 2,99 Eur. Na základe uvedenej Zmluvy postupca fy VIKONT SK s.r.o. dlžnú pohľadávku z predmetných faktúr, ktorá predstavuje celkovú sumu 451,16 Eur spolu s

príslušenstvom, ktoré tvoria úroky z omeškania postúpil žalobkyni ako postupníkovi za finančnú odplatu v sume 30 Eur, ktorú žalobkyňa ako vyplýva z Prijímového pokladničného dokladu č. 12013 zo dňa 15.11.2013 zaplatila v hotovosti postupcovi v deň podpísania Zmluvy. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že na základe Nájomnej zmluvy uzavretej dňa 1.10.2008 vznikol medzi spoločnosťou AUTO ROTOS s.r.o. ako prenajímateľom a spoločnosťou VIKONT s.r.o. ako nájomcom zmluvný - záväzkový vzťah, ktorého predmetom bol odplätný prenájom priestorov v prevádzke Auto salón, Račianska 184/B v Bratislave. Spoločnosť VIKONT SK s.r.o. v súvislosti so vznikom tohto zmluvného záväzkového vzťahu na základe dohody s prenajímateľom priestorov spoločnosťou AUTO ROTOS s.r.o. zabezpečovala pre zamestnancov firmy AUTO ROTOS s.r.o. (žalovaný 1/) a AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o. (žalovaný 2/) obedy od októbra 2008 do februára 2009, za čo vystavila vyššie špecifikované splatné faktúry. Súd prvej inštancie s poukazom na právnu povahu subjektov uvedených zmluvných záväzkových vzťahov, predmet ich podnikateľskej činnosti, ako aj povahu samotného (obchodného) zmluvného záväzkového právneho vzťahu, týkajúceho sa zabezpečovania stravy spoločnosťou VIKONT SK s.r.o. pre zamestnancov žalovaného 1/ a žalovaného 2/ mal za nesporné, že tento zmluvný záväzkový právny vzťah je podriadený režimu Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 1 Obch. zák.). Mal tiež za preukázané, že žalobkyňa z dôvodu neuhradenia postúpenej dlžnej pohľadávky sa žalobou podanou na súd dňa 10.12.2013 domáhala voči žalovanému 1/ zaplata úroku z omeškania vo výške 9,5 % z istiny 113,52 Eur a to od 10.12.2009 do 20.12.2012, t.j. sumy 32,68 Eur, ďalej zaplata úroku z omeškania vo výške 9,5 % z istiny 262,89 Eur a to od 10.12.2009 do 14.01.2013, t.j. sumy 77,39 Eur, vrátane náhrady trov konania. Súčasne sa žalobkyňa touto žalobou domáhala od žalovaného 2/ zaplata úroku z omeškania vo výške 9,5 % z istiny 74,75 Eur, a to od 10.12.2009 do 1.4.2013, t.j. sumy 23,50 Eur, vrátane náhrady trov konania. Žalovaní považovali tento nárok žalobkyne na zaplata predmetných úrokov z omeškania z dlžných súm splatných faktúr jednoznačne za premlčaný, preto vzniesli námietku premlčania tohto nároku žalobkyne. Súd prvej inštancie na základe posúdenia skutkového a právneho stavu veci mal za preukázané, že námietka premlčania vznesená žalovanými je dôvodná. Vychádzal pritom z cit. ustanovení Obchodného zákonníka, že premlčacia doba je štyri roky, pričom pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Vzhľadom na splatnosť jednotlivých vyššie uvedených faktúr: č. 11/2008, splatná dňa 19.12.2008, č. 1/2009, splatná dňa 13.1.2009 a začiatok plynutia štvorročnej premlčacej doby, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých neuhradených faktúr mal za preukázané, že nárok žalobkyne voči žalovaným 1/ a 2/ vyplývajúci z hlavného zmluvného záväzkového vzťahu, týkajúci sa zaplata týchto splatných faktúr č. 11/2008, č. 1/2009 je už premlčaný. Uviedol, že ako vyplýva z listu zo dňa 15.3.2009 ako aj z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 10Cb 93/2012-123 zo dňa 20.11.2013, dlžná pohľadávka vo výške 74,75 Eur z faktúry č.2/2009, splatnej dňa 29.3.2009 zanikla ku dňu 15.3.2009 vzájomným započítaním pohľadávok fy AUTO ROTOS s.r.o. a fy VIKONT SK s.r.o. a žalovaný 2/ ako dlžník sa nikdy nemohol dostať do omeškania so zaplatením dlžnej pohľadávky vo výške 74,75 Eur z faktúry č. 2/2009, a teda nikdy nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku žalobkyne na zaplata tejto dlžnej sumy. Čo sa týka nároku žalobkyne na zaplata úroku z omeškania voči žalovaným 1/ a 2/, ktorý si uplatnila žalobou podanou na súde dňa 10.12.2013, ide o nárok vyplývajúci z vedľajšieho (akcesorického) vzťahu, ktorý sleduje osud hlavného záväzkového vzťahu. S poukazom na uvedené, nárok na úroky z omeškania, ktoré si žalobkyňa uplatnila z dlžných súm neuhradených faktúr za vyššie špecifikované obdobia jej možno priznať len do okamihu, ku ktorému sa premlčala istina, t.j. postúpená dlžná pohľadávka v celkovej výške 451,16 Eur. Nakoľko žaloba bola podaná žalobkyňou na súd až dňa 10.12.2013, pričom nárok žalobkyne voči žalovaným 1/ a 2/ týkajúci sa zaplata postúpenej dlžnej pohľadávky v celkovej sume vo výške 451,16 Eur bol už premlčaný pred podaním žaloby na súd, dospel k záveru, že nemožno žalobkyni s poukazom na vyššie uvedené priznať žalobou uplatnený nárok na zaplata požadovaných úrokov z omeškania z dlžných súm neuhradených faktúr. Neakceptoval námietku žalobkyne, týkajúcu sa nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/, ktorý poukázal na skutočnosť, že žalovaný 2/ je spoločnosť AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o., IČO: 35 918 519 so sídlom v Bratislave, Račianska 184/B, zatiaľ čo vymáhaná faktúra č. 2/2009 je vystavená na iný subjekt práva, a to spoločnosť AUTO ROTOS s.r.o., IČO: 31 348 653, so sídlom v Bratislave, Pestovateľská 10, nakoľko po posúdení predmetnej faktúry č. 2/2009 sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, ktoré uviedla v písomnom doplnení žaloby zo dňa 9.2.2015, že v danom prípade došlo len k nechcenému omylu, keď na predmetnej faktúre bol nesprávne uvedený iný odberateľ AUTO ROTOS s.r.o., pričom po zistení tejto skutočnosti konateľ spoločnosti AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o. na výzvu účtovníčky prepísal na faktúre identifikáciu odberateľa na AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o. a tým faktúru č. 2/2009 zosúladiť s odtlačkom pečiatky fy AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o. na predmetnej faktúre. Vzhľadom na vyššie uvedené, t.j. premlčanie nároku žalobkyne voči žalovaným 1/ a 2/ na zaplata požadovaných úrokov

z omeškania z dlžných súm neuhradených splatných faktúr, žalobu ako nedôvodnú voči žalovaným 1. a 2/ v celosti zamietol.

18. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. a žalovaným 1/ a 2/ ako úspešným procesným stranám priznal voči žalobkyni, ktorá bola v spore neúspešná náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a uložiť žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť jej sumu 32,68 Eur a sumu 77,39 Eur a súdny poplatok 8,25 Eur a žalovanému 2/ uložiť povinnosť zaplatiť jej sumu 23,50 Eur a súdny poplatok 8,25 Eur. Nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie dôvodiac tým, že právo na úrok z omeškania je právom, ktoré sa premlčuje za každý deň omeškania samostatne, pričom nemusí byť uplatnené za celé obdobie premlčania. Poukázala pritom na ust. § 391 Obchodného zákonníka s tým, že pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neobsahuje niečo iné. Uplynutím už len jedného dňa v rozsahu jeho 24 hodín sa dlžník môže dostať do omeškania nezaplatením istiny ako hlavného záväzku, úrok z omeškania vzniká v dôsledku povinnosti dlžníka splniť záväzok, t.j. z povinnosti nebyť v omeškani, z ktorej vzniká právo na úrok z omeškania za tento deň. Mala za to, že zároveň k rovnakému dňu porušenia povinnosti začína plynúť premlčacia doba k takto vzniknutému právu z porušenia povinnosti k úroku z omeškania. Uviedla, že úroky z omeškania sa premlčujú vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe (§ 397 Obch. zák.), z čoho vyplýva, že ich možno uplatniť v uzavretom časovom intervale ohraničenom 4 rokmi odo dňa podania žaloby späťne a dňom, keď vznikne možnosť na na účinné vznesenie námietky premlčania voči istine. Bola tak toho názoru, že veriteľ môže podať žalobu po uplynutí premlčacej doby k istine s tým, že určí prvý a posledný deň omeškania, pretože tieto dni už uplynuli tak, ako to uplatnila v žalobe. Nesúhlasila s konštatovaním súdu prvej inštancie, že pohľadávka 74,75 Eur bola započítaná v súdnom spore sp.zn. 1Cb 93/2012, pretože žaloba bola po vrátení veci odvolacím súdom prvej inštancie zamietnutá, z čoho vyplýva, že započítanie nebolo uznané ako vzájomné započítanie.

20. Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadrili, odvolací návrh nepodali.

21. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) prejednal vec bez pojednávania postupom podľa § 219 ods. 3 C.s.p. rozsudok verejne vyhlásil, keď dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

22. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie stranami sporu navrhnutými dôkazmi, výsledky ktorého aj správne vyhodnotil a svoje odôvodnenie aj náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil a s odôvodnením jeho rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

25. Podľa ust. § 391 ods. 1 Obch. zák. pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné. Úroky z omeškania sa premlčujú vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe (§ 397 Obch. zák.), z čoho vyplýva, že ich možno úspešne uplatniť v uzavretom časovom intervale, ohraničenom štyrmi rokmi odo dňa podania žaloby späťne, avšak len pokiaľ nedošlo aj premlčaniu istiny, nakoľko úrok z omeškania je akcesorickým záväzkom k hlavnému záväzku (istine). Rovnako ako hlavný záväzok trvá aj akcesorický záväzok.

26. Predmetom daného konania sú úroky z omeškania a posúdenie otázky premlčania tohto nároku vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným. Treba pritom vychádzať z toho, že úroky z omeškania nie sú samostatnými právami, ktorým by plynula samostatná premlčacia doba. Keďže sú v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, znášajú osud hlavnej

pohľadávky, a preto sa premlčujú spolu s hlavnou pohľadávkou. Povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. V prejednávanej veci tak nevznikla povinnosť platiť úroky z omeškania samostatne, ale v súvislosti istinou, fakturovanou sumou a premlčacia doba začala plynúť splatnosťou istiny ako hlavného záväzku a jej uplynutím sa právo na úroky z omeškania premlčí ako celok.

27. Odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR R 67 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2014 so zaujatím zjednocujúceho stanoviska, že povinnosť platiť úroky z omeškania, vyplývajúca z vedľajšieho (akcesorického) právneho vzťahu, nemôže trvať dlhšie, než trvá hlavný záväzok, pretože uplynutím premlčacej doby sa právo premlčí ako celok. Preto, ak dôjde k premlčaniu hlavného právneho vzťahu, nemôže sa potom takýto právny následok uplynutia času nevzťahovať i na úroky z omeškania, ak povinný subjekt vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k úrokom z omeškania. Je totiž na vôli dlžníka v akom rozsahu uplatní námietku premlčania. Ak dlžník ako povinný subjekt svoju námietku premlčania uplatnil vo vzťahu k úrokom z omeškania, je potom povinnosťou súdu toto zákonné oprávnenie povinného subjektu rešpektovať.

28. Vzhľadom k tomu, že žalobcom bol uplatnený nárok na úrok z omeškania z ním uplatneného hlavného nároku na istinu, pričom štvorročná premlčacia doba na úroky z omeškania začala plynúť nasledujúcim dňom po splatnosti istiny a jej uplatnením došlo k ich premlčaniu ako celku, ako aj na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaných nebolo možné žalobkyni uplatnený nárok na úrok z omeškania priznať.

29. Odvolací súd preto z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovaným 1/ a 2/ úspešným v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 C.s.p.).